

XVII.

Országos Érembiennále Sopron
Lábasház, Orsolya tér 5.
2009. június 21 – szeptember 6.

National Biennial of Medal Art Sopron
Lábasház, Orsolya tér 5.
21 June – 6 September 2009

ifj. SZLÁVICS László szobrászművész, a XVI. Országos Érembiennále nagydíjasának kiállítása

Egy garabonciás a magyar éremművészetben

ifj. Szlávics Lászlóra kötelességszerűen hárul ez a kiállítás, mert a Soproni Érembiennálénak a rendezői évek óta jól bevált gyakorlat szerint elvárják, hogy a korábbi esztendőben fődíjjal jutalmazott művész alaposabban is bemutatkozzék. (Az elvárás, egyben kitüntető ajánlat is!)

ifj. Szlávics ennek úgy kíván eleget tenni, hogy fordulatokban és új megoldásokban gazdag életműve jól áttekinthető kivonatát mutatja be, híven visszatükrözve azt, hogy újításokra folyamatosan kész, nyugtalan az észjárása.

Szó nincs arról, hogy ő rapszodikusan belekapna ebbe meg abba. Ellenkezőleg, amire ráterelődik a figyelme, annak a problémának következetes fegyelemmel, gondos részletességgel a végére jár, és csak akkor térül el tőle, keres magának újabb feladatot, amikor úgy érzi, hogy kimerítette az előzőben rejlő lehetőségeket.

A művész azonban meghazudtolná önmagát, ha nem licitálna rá a felkérésre: az éremkiállítás mellett kisplasztikáit is közszemlére teszi a városban, a Körmendi Galériában. Nemcsak e (kiegészítő) kiállítás a meglepetés, de az is, hogy ő újabban kisplasztikákat is alkot. Korábban csupán érmészettel foglalkozott.

ifj. Szlávics László hagyományosan kezdett érmeket alkotni, igaz, hogy eleve a negatívba vésés technikájával. (Borsos Miklós és Csontos László után ez közkedveltté vált.) Ezek gipszalapját, mert túl engedékenynek bizonyult, idővel acélra cserélte, felújítva egy olyan eljárást, amelyet ma már csak a pénzverők művelnek.

Vert és öntött érmeket egyaránt alkotott. Az előbbiek csúcsteljesítményét az *Indián pénznek* nevezett érem/érme együttese képezte, olyan technikai tökellyel, mintha azokat maguk az említett pénzverők állították volna elő.

A tökéletes technikai kivitel egyik legfőbb jellemzője ifj. Szlávics művészeti éremművészeteinek, mert benne egy technikai zseni rejlik. Igaz, haszontalanságokra pazarolja műszaki készségeit. Ő esztétikai célú, tehát gyakorlati szempontból céltalan, értelmetlen, (ámde) kifogástalan mechanikájú és elektromechanikájú, műszerfinomságú szerkezeteket, mint az *Időmérő*, vagy a *Négy öselem* stb., konstruál érem gyanánt. Rajta kívül csak az ezermester Édeske (Harasztý István) képes hasonlóra.

Persze kissé előre ugrottunk. Tudniillik Szlávics az álpénzek gondolatát vitte tovább, amikor tollakkal, kagylókból, gyümölcs száritmányokból és ki tudja felsorolni még hány féle-fajta más anyagból soha nem volt (kőkorszaki színtű) civilizációk értéktárgyait, *Kultikus ős-pénzeit* kreálta meg. Velük az éremművészet határait a végletekig, az anti-éremig kitolva (L. Kovásznai Viktória megállapítása). Ezek az esztétikai értékű, makramé összedolgozású tárgyak ugyanis csak gondolati úton hozhatók összefüggésbe (álpénz-pénzérme-érem) az éremművészettel és tökéletesen egyediek, megismételhetetlenek.

Ez a sokszorosíthatatlanság teljesen ellent mond ennek az apró, ám annál szaporább műforma lényegének. Évezredes kritériumát veszi semmibe.

A magyar művészettörténet és műkritika csodájának tartom, bár elég pontosan körvonalazható, hogy milyen művészeti politikai együttállásokból és esztétikai megfontolásokból következett be, hogy ezek a tárgyak mint érmek nyertek elfogadást, és hoztak alkotójuknak elismerést.

A kultikus pénzeken felhasznált elemek, változatos anyagok újabb ötletet adtak a művésznek, aki az utóbbi évtizedben lényegében talált (talált? jól válogatott) tárgyakból állítja össze alkotásait, köztük érmeit. Követi ebben édesapját, id. Szlávics Lászlót is, aki idős kori alkotói periódusában a legváltozatosabb, jobbára lomtalanításból összehordott, ipari és háztartási fémhulladékokból kreálta megdöbbentő hatású, szurrealis ihletésű szobrait.

A fia, az érmész, különféle anyagokból, mint fa, csont, fém, textil, papír, homok stb. kompilálja érmeit. Egyik részükön még ragaszkodik a négyzetes, vagy kerek, tehát a klasszikus érmet és plakettet – méretezésében is – idéző befogadó formákhoz, másikakon nyitott a kompozíció, szabálytalanul szeszélyes a körvonal, és bár fekszenek a tárgyak, inkább kisplasztikának, mint éremnek hatnak.

Az új alkotásokon a művészeti hozzáállás és koncepció megvalósítását látjuk: elrugaszkoázást az acélvésés keményen gyötrő munkájától, és a műszerészi precizitás ugyancsak nehéz megvalósításától, korrekt kivitelezésétől.

Úgy ítélik, hogy ezektől a terhes és körülmenyes eljárásoktól

12.

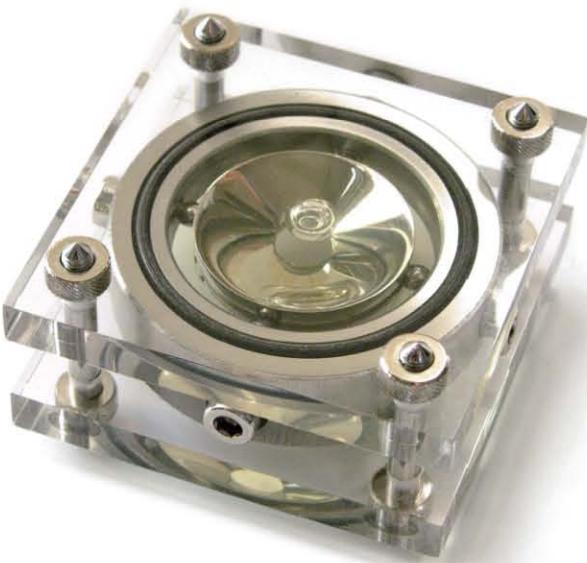
megszabadította magát a művész és „impressív ötletességgel” kezdett el alkotni, leginkább a maga számára játékosan élvezetessé téve a munkát. Merészesség persze kellett hozzá! Ezzel a fordulattal ifj. Szlávics a tartalom is változtatott. A pszeudo őskultúrákról alkotott kitalációitól, amelyeket az Indián pénzek és a Kultikus ős-pénzek testesítenek meg, továbbá a valós, mégis absztrakt időnek a periodikus mozgást zárt rendszerekben végző eszközökkel, mint az Időmérő és Jin-jang stb. való megragadásától áttért a megtapasztalható időnek, amelyet történelemnek nevezünk, témájára. Erről szól a Szövetség, Szentföld, Az én XX. századom, Régi zsidó temető (Bár ez alkalmi tisztelegés egy művészcolléga V.D. előtt) stb. de a Család is, mint a történelem szubjektív tükre.

Ifj. Szlávics László a magyar éremművészeti több új normát állított fel. Valószínűleg nem eltökélt szándékból, csak azzal, hogy járt az agya, újat, mást kívánt csinálni, mint amivel találkozott a szakmában. Most is ilyen célra tör, biztosan érezve, szó szerint tapintva azt, hogy a végeken, a műforma határain bőven van még mit keresni, meg- és kitalálni.

Tóth Antal

17-26.

Exhibition of László SZLÁVICS jr., winner of the Grand Prize of the 16th National Biennial of Medal Art

A Wizard in Hungarian Medallic Art

It is an obligation for László Szlávics jr. to produce this exhibition, since the organizers of the Sopron Medal Biennial follow the time-tested practice and expect the Grand Prize winner of the previous show to present his/her work in greater depth. (This expectation is at the same time a flattering offer.) Szlávics jr. wishes to comply by presenting a transparent cross-section of his oeuvre abounding in turns and new solutions in proof of his openness to innovation and restless mental constitution. Not that it means that he rhapsodically tries his hand at this and that. Quite contrarily, he carefully and persistently digs down to the root of any problem that captures his attention and goes on to seek a new challenge when he has exhausted the potentialities of the previous one.

It would not be like him if he did not overbid the offer by putting on display some of his small sculptures as well in the town, in the Körmendi Gallery, in addition to his medals. Not only this complementary exhibition but also the fact that he goes into small sculpture as well is a surprise. Earlier his sole interest was the medal.

László Szlávics jr. began making medals in the traditional manner, but with the intaglio technique. (In the wake of

27.

Miklós Borsos and László Csontos it became a popular technique.) In time he replaced their plaster base, which proved too yielding, with steel, reviving a procedure that is only used by the minting institute today.

He has made struck and cast medals alike. The culmination of the previous technique was marked by the ensemble of the Amerindian coins produced with a technical expertise as if they had been issued by the Mint. The perfect technical execution is one of the main idiosyncratic features of Szlávics's art: he is a technical genius who wastes his technical skills on useless things. He constructs practically purposeless but aesthetically valuable contraptions of impeccable mechanical and electromechanical subtlety such as the *Time-keeper* or *Four Elements*. Beside him the only handy-man sculptor of similar stunts is Édeske (István Harasztý).

Let's return to the starting point. Szlávics improved on the concept of pseudo-money when he created valuables of never-existing civilizations (of Stone Age level) from feathers, shells, dried fruits and innumerable other materials to produce his *Celtic Proto-Money* series. With them he has stretched the boundaries of medallic art to the extreme, to the anti-medal (as Viktória L. Kovácsnai has interpreted them). These objects assembled with the macramé technique can only be linked to medallic art (pseudo-money/coin/medal) in a conceptual way, and each piece is unique and irreproducible. This resistance to multiplication is perfectly contradictory to this small but prolific art form. It neglects the millennia-tested criterion of the medal.

33.

I think it is the miracle of Hungarian art history and art criticism – even though it can be fairly accurately traced what art political constellations and aesthetic considerations were underlying it – that these objects have been recognized as medals and their creator applauded as a medallist. The elements, diverse materials used for the cultic proto-money inspired new ideas in the artist who has been creating his works including medals from found (found? adequately selected) objects in the past decade. In this regard, he has treaded in his father's footsteps; in the old-age period of his career László Szlávics sr. created his shocking, surrealistic sculptures from household and industrial metal waste picked mostly from junk-heaps.

His son, the medallist compiles his medals from a variety of materials such as wood, bone, metal, textile, paper, sand, etc. One group of works insists on the square or round forms reminiscent of the classic medal and plaque in form and size, while another group contains open, irregular compositions with wayward silhouettes, and though they are horizontal objects, they look like small sculpture rather than medal. In the new works a change can be discerned in the artist's approach and conception: the troublesome work of steel engraving and the mechanical precision have been left behind. Having freed himself of these cumbersome and elaborate methods of execution, the artist has begun to work with "impressive inventiveness", making work playfully enjoyable first of all for himself. Of course, it needed a great amount of courage!

36.

This turn was also accompanied by a change in themes. From his inventions belonging to pseudo-prehistoric cultures embodied by the Amerindian coins and the *Cultic proto-mongys*, and from the closed systems measuring real yet abstract time in periodic movement (*Time-keeper*, *Yin-yang*, etc.) he switched over to the themes of personally experienced time called history. It is represented by *Covenant*, *Holy Land*, *My 20th century*, *Ancient Jewish Cemetery* (the latter paying tribute to a fellow artist), etc. and even *Family*, all being subjective reflections of history. László Szlávics jr. has set several new norms in Hungarian medallic art. It was presumably not his express aim, but he was merely following the dictates of his innovative mind to do something new not yet found in the trade. He is heading in this direction, with the sure – and literally tangible – conviction that at the extremes, on the limits of the art form there is still a lot to be searched – and found out.

Antal Tóth

40.

Ausstellung von László SZLÁVICS d. J., der Großen-Preisträger der 16. Medaillen-Biennale

Ein zauberer in der ungarischen Medaillenkunst

László Szlávics d. J. fällt diese Ausstellung pflichtmäßig zu, da die Veranstalter der Soproner Medaillenbiennale nach der seit Jahren bewährten Praxis erwarten, dass sich der im vorigen Jahr mit dem großen Preis geehrte Künstler mit einer größeren Kollektion vorstellt. (Diese Erwartung ist zugleich ein ehrenvolles Angebot!) Szlávics d. J. möchte diese Erwartung erfüllen, indem er einen klaren Überblick seines abwechslungsreichen und an neuen Lösungen reichen Oeuvres bietet. Dieser Auszug spiegelt treu wider, dass seine Denkweise jederzeit zu neuen Lösungen bereit ist. Es geht nicht darum, dass dieser Künstler rhapsodisch dies und das anfängt. Ganz im Gegenteil: Er widmet sich stets mit konsequenter Disziplin dem, worauf sich seine Aufmerksamkeit richtet, und er geht dem jeweiligen Problem mit größter Akribie nach. Nur in dem Fall wird er abgelenkt und sucht nur dann andere Aufgaben, wenn er fühlt, dass die Möglichkeiten bereits ausgeschöpft sind.

Es würde jedoch der Natur des Künstlers widersprechen, wenn er die Bitte nicht überbieten würde: Neben der Ausstellung seiner Medaillen wird er in der Stadt, in der Galerie Körmendi seine Kleinplastiken ebenfalls zeigen. Es ist sowohl

die (ergänzende) Ausstellung, als auch die Tatsache eine Überraschung, dass er in jüngster Zeit Kleinplastiken schafft. Früher beschäftigte er sich lediglich mit Medaillen.

Am Anfang seiner Laufbahn schuf Szlávics Medaillen auf traditionelle Weise, jedoch mit der Technik des negativen Prägens (diese Technik hatte sich nach Miklós Borsos und László Csontos verbreitet). Den Gipsgrund wechselte er bald gegen Stahl, da sich der Gips als zu weich erwies. Dadurch erneuerte er ein Verfahren, das heute nur noch von den Münzanstalten praktiziert wird.

Er schuf sowohl gegossene als auch geprägte Medaillen. Die Spitzenleistung letzterer war die *Indianergeld* genannte Gruppe von Medaillen, mit einer technischen Perfektion, als ob sie von einer Münzanstalt hergestellt worden wären. Die vollkommene technische Ausführung ist eine der Hauptcharakteristika der Kunst von Szlávics, da in ihm ein technisches Genie steckt. Sein technisches Talent verschwendet er unnützerweise. Er erfindet Konstruktionen, die ästhetische Zwecke erfüllen, d. h. praktisch sind sie zweck- und sinnlos; die Mechanik und Elektromechanik dieser feinen, als Medaillen geschaffenen Konstruktionen – wie der *Zeitmesser* oder die *Vier Elemente* usw. – ist jedoch makellos. Ausser ihm ist dazu nur noch der Tausendkünstler Édeske (István Harasztý) fähig.

Wir haben allerdings einen großen Sprung gemacht. Szlávics hat nämlich den Gedanken der falschen Münzen fortgesetzt, als er aus Federn, Muscheln, getrockneten Früchten und weiterem noch aus welchen verschiedenen Materialien die Wertgegenstände, die *Kultischen Ur-Gelder* von nie existierenden,

(steinzeitlichen) Zivilisationen kreierte, und dadurch die Grenzen der Medaillenkunst ins Extreme, bis zu den Anti-Medaillen verschob (Behauptung von Viktória L. Kovácsnai). Diese Gegenstände – Flechtwerke von ästhetischem Wert – können nämlich nur ideell mit der Medaillenkunst in Verbindung gebracht werden, sie sind vollkommen individuell und nicht wiederholbar. Die Unmöglichkeit der Vervielfältigung widerspricht durchaus dem Wesen dieser winzigen, jedoch gängigen Gattung und es mißachtet ihre seit Jahrhunderten bestehenden Kriterien.

Ich halte es für ein Wunder der ungarischen Kunstgeschichte und Kunstkritik, dass sich diese Gegenstände als Medaillen behaupten konnten und als solche ihrem Schöpfer Anerkennung brachten. Es lässt sich allerdings ziemlich genau umreißen, aus welchen kunstpolitischen und ästhetischen Erwägungen dies erfolgte.

Aus den bei den kultischen Geld-Kompositionen benutzten Elementen und abwechslungsreichen Materialien schöpfte der Künstler, der in dem letzten Jahrzehnt seine Werke wie auch die Medaillen aus gefundenen (gefundenen? gut gewählten) Gegenständen verfertigte, neue Ideen. Damit folgt er seinem Vater, László Szlávics d. Ä., der in seiner späten Schaffensperiode aus dem verschiedensten, zumeist bei der Spermüllabfuhr gesammelten Industrie- und Haushaltsmüll seine verblüffenden, surrealen Skulpturen zusammensetzte. Sein Sohn, der Medailleur kompiliert seine Medaillen aus verschiedenen Materialien: aus Holz, Knochen, Metall, Textil, Papier, Sand usw. Auf einem Teil der Werke beharrt er noch

56.

auf der viereckigen oder runden Form, die die klassische Medaille und Plakette auch in ihren Maßen heraufbeschört; bei anderen Werken ist die Komposition aufgeschlossen, die Konturen sind unregelmäßig und kapriziös, und obwohl die Gegenstände liegen, wirken sie eher als Kleinplastiken und nicht als Medaillen.

Auf den neuen Werken ist die Veränderung der künstlerischen Auffassung und der Konzeption zu beobachten: Abschied von der qualvollen Arbeit der Prägung des Stahls und von der ebenfalls schweren Verwirklichung und korrekten Realisierung der technischen Präzision. Nach unserer Meinung befreite sich der Künstler von diesen lästigen und aufwändigen Verfahren, und begann mit „impressiver Ingeniosität“ zu schaffen, wobei er die Arbeit in erster Linie für sich selbst spielerisch erleichterte. Dazu war freilich Wagemut erforderlich! Mit dieser Wende veränderte Szlávics auch den Inhalt. Bisher schuf er Erfindungen von Pseudo-Urkulturen, die in den Indianergeldern und in den Kultischen Ur-Geldern verkörpert worden waren, bzw. er versuchte die periodische Bewegung der existierenden, doch abstrakten Zeit in geschlossenen Systemen zu erfassen, wie z. B. der *Zeitmesser* oder *Jin-Jang* usw. Nun wechselte er zum Thema der erfahrenen Zeit, die Geschichte genannt wird. Dies behandeln die Werke *Der Bund*, *Das heilige Land*, *Mein 20. Jahrhundert*, *Alter jüdischer Friedhof* (obwohl letzteres eine gelegentliche Ehrung des Kollegen D. V. ist) usw., wie auch die *Familie*, als subjektiver Spiegel der Geschichte. László Szlávics d. J. hat in der ungarischen Medaillenkunst mehrere neue Normen gesetzt. Wahrscheinlich nicht

vorsätzlich, sondern nur dadurch, dass sein Gehirn arbeitete, und er selbst etwas anderes tun wollte, als was er bis dahin in der Branche gesehen hatte.

Antal Tóth

60.

61.

ifj. SZLÁVICS László

Budapest, 1959. augusztus 11.

1087 Budapest, Százados út 3-13.

(36) 1 303 6879 (36) 30 9846 123 Fax: (36) 1 314 2108

laszlo@szlavics.hu, info@szlavics.hu

www.szlavics.hu

Tanulmányok / Studies

1973-77 Képző- és Iparművészeti Szakközépiskola, Budapest

Mesterei: id.Szlávics László és Makrisz Agamemnon

Díjak (válogatás) / Prizes (selection)

1993 Országos Portrébiennále, Hatvan, fődíj

1996 9th Cloisonne Jewelry Contest, Tokió, különdíj

1997, 2003 Országos Érembiennále, Sopron, Civitas Fidelissima-díj

2007 Országos Faszobrászati Kiállítás, Nagyatád, a város díja

2002 Masaccio 600. Nemzetközi Éremkiállítás, Ein Vered, különdíj

2003 Rejtő Jenő emlékkiállítás és érempályázat, Petőfi Irodalmi Múzeum, Budapest, I. díj

2005 Országos Érembiennále, Sopron, a Magyar Éremművészeti Alapítvány díja

2006 Ligeti Erika-díj

2007 Országos Érembiennále, Sopron, Ferenczy Béni-díj

2007 FIDEM Nemzetközi Éremművészeti Kiállítás, Colorado Springs, Honorable mention

Egyéni kiállítások (válogatás) / Solo exhibitions (selection)

1985, 1987 Jókai Klub, Budapest

1989 Duna Palota, Budapest

1991 Galerie Simon, Altenahr (D)

1995 Gárdonyi Géza Galéria, Dunakeszi

2002 Collegium Hungaricum, Bécs

2006 Árkád Galéria, Budapest

2009 Ötven, Keve Galéria, Ráckeve

Csoportos kiállítások (válogatás) / Group exhibitions (selection)

1981-1987, 2005 Országos Kisplasztikai Biennále, Pécs

1983-2007 Országos Érembiennále, Sopron

1988, 1992, 1996, 1998, 2000, 2002, 2005, 2008 Országos Faszobrászati Kiállítás, Nagyatád

1994-2007 FIDEM Nemzetközi Éremművészeti Kiállítás

1996 9th Cloisonne Jewelry Contest, Tokió (JP)

1997 Határesetek, Az érem harmadik oldala, Budapest Galéria, Budapest

2001 Szobrászaton innen és túl, Műcsarnok, Budapest

2002 Masaccio 600. Nemzetközi Éremkiállítás, Ein Vered (IL)

2003 Érem és irodalom, Petőfi Irodalmi Múzeum, Budapest

2003 Dante Europeo. XIV. Nemzetközi Dante Kisplasztikai Biennále, Ravenna (I)

2003-2004 Határok és átjárások az éremművészetben. Párizs

2004 Határok és határesetek az éremművészetben, Árkád Galéria, Budapest; Kremnica; (SK) Szófia; Rusze; Pleven (BG)

2005, 2008 Nemzetközi Kortárs Érembiennále, Seixal (P)

2005 Határesetek az Éremművészetben III., MKISZ Székháza, Budapest

2005 Hans Christian Andersen 200. III. Nemzetközi Érempályázat és kiállítás, Tel Aviv (IL)

2006 Az Út 1956-2006. Országos Képzőművészeti Kiállítás, Műcsarnok, Budapest

2008 A Duna, Moldva és Visztula mentén, Éremkészítők és műveik, Wrocław (PL)

2008 Craft & Design, Irányok, utak a kortárs magyar iparművészetben, Iparművészeti Múzeum, Budapest

Köztéri munkák / Works in public places

1988 Damjanich János mellszobor, vörösréz lemez, 60 cm, Damjanich János Honvéd Kollégium, Szeged

1989 Zrínyi Miklós mellszobor, vörösréz lemez, 50 cm, Zrínyi Miklós Honvéd Kollégium, Pécs

1989 Széchenyi Ödön emléktábla, bronzérem, 12 x 20 cm,

Dologház utca, Budapest

1990 Görgey Artúr mellszobor, vörösréz lemez, 65 cm, Honvédelmi Minisztérium, Budapest

1992 Szent Flórián dombormű, vörösréz lemez, 70 x 160 cm, Csepeli Tűzoltóparancsnokság, Budapest

2006 Tornyai János mellszobor, vörösréz lemez, 53 cm, Tornyai János Általános Iskola, Hódmezővásárhely

2006 Karinthy Frigyes portré, bronz, 42 cm, Karinthy Színház, Budapest

2007 Széchenyi István mellszobor, vörösréz lemez, 60 cm, Hajózási Szakközépiskola, Budapest

Művek közgyűjteményben / Works in public collections

Kassák Lajos Emlékmúzeum, Budapest; Hadtörténeti Múzeum, Budapest; Iparművészeti Múzeum, Budapest; Magyar Nemzeti Galéria, Budapest; Országos Tűzoltómúzeum, Budapest; Soproni Múzeum, Sopron; Katona József Múzeum, Kecskemét; Herman Ottó Múzeum, Miskolc; Van Gogh Dokumentatiecentrum, Nuenen (NL); Rijksmuseum Het Koninklijk Penningkabinet, Leiden (NL); „Basis” School of Sculpture Art Medal collection Ein Vered (IL); Centro Dantesco, Ravenna (I)

62.

Irodalom (válogatás) / Bibliography (selection)

Soós Imre: ifj. Szlávics László Van Gogh-érmei. Művészet és Barátai, 1996. szeptember-október

L. Kovácsnai Viktória: ifj. Szlávics László. Budapest, 1997.

L. Kovácsnai Viktória: ifj. Szlávics László kultikus ös-pénz sorozata 1996-1997. Budapest, 1999-2000.

Baranyi Judit: ifj. Szlávics László. Kortárs Magyar Művészeti Lexikon III. Budapest, 2001.

L. Kovácsnai Viktória: A kitapintható idő és tér – ifj. Szlávics László újabb éremmunkáiról. Magyar Iparművészet, 2008. 2. szám)

Kiállított művek / Works

1. 4. Tornászlányok I-IV., 1987, ezüst, vert, 38, 38, 39, 39 mm
Gymnast Girls I-IV, 1987, silver, struck, 38, 38, 39, 39 mm

5. Tengerpart, 1987, bronz, öntött, 70 mm
Seaside, 1987, cast bronze, 70 mm

6. „Zipp”..., 1987, bronz, öntött, 76 mm
„Zipp”..., 1987, cast bronze, 76 mm

7. Nyár, 1987, bronz, öntött, 70 mm
Summer, 1987, cast bronze, 70 mm

8. Madarak – Kolibri, 1988, ezüst, vert, 45 mm
Birds – Hummingbird, 1988, silver, struck, 45 mm

9. Madarak – Fregattmadár, 1988, ezüst, vert, 44 mm
Birds – Frigate bird, 1988, silver, struck, 44 mm

10. Madarak – Íbisz, 1988, ezüst, vert, 44 mm
Birds – Ibis, 1988, silver, struck, 44 mm

11. Madarak – Vadkacsák, 1988, ezüst, vert, 45 mm
Birds – Mallards, 1988, silver, struck, 45 mm

12. Vincent van Gogh – Szakállas önarckép, 1993, bronz, öntött, 100 mm
Vincent van Gogh – Self-portrait with beard, 1993, cast bronze, 100 mm

13. Vincent van Gogh – Táj, 1993, bronz, öntött, 100 mm
Vincent van Gogh – Landscape, 1993, cast bronze, 100 mm

14. Vincent van Gogh – A Langlois híd Arlesnál, 1993, bronz, öntött, 100 mm
Vincent van Gogh – The Langlois bridge at Arles, 1993, cast bronze, 100 mm

15. Vincent van Gogh – Napraforgók, 1993, bronz, öntött, 100 mm
Vincent van Gogh – Sunflowers, 1993, cast bronze, 100 mm

16. Vincent van Gogh – Önarckép, 1993, bronz, öntött, 100 mm
Vincent van Gogh – Self-portrait, 1993, cast bronze, 100 mm

17-26. Indián pénz I-V., E., H., 1993, sárgaréz, vas, vert, 11, 18, 21, 21, 43 mm
Amerindian coins I-V, A., R., 1993, brass, iron, struck, 11, 18, 21, 21, 43 mm

27. Időmérő, 1995, plexi, krómacél stb., szerelt, 71 x 71 mm
Time-keeper, 1995, plexi, chromium steel, &c. assembled, 71 x 71 mm

28. Szenzibilitás, 1995, plexi, krómacél stb., szerelt, 82 x 82 mm
Sensitivity, 1995, plexi, chromium steel, &c. assembled, 82 x 82 mm

29. Jin-Jang, 1995, diófa, plexi, krómacél stb., szerelt, 75 x 75 mm
Yin-Yang, 1995, walnut, plexi, chromium steel, &c. assembled, 75 x 75 mm

30. Négy őselem – Tűz, 1995, plexi, parafa, aranyozott sárgaréz stb., szerelt, 83 x 83 mm
Four Elements, Fire, 1995, plexi, cork, gilt brass, &c. assembled, 83 x 83 mm

31. Négy őselem – Víz, 1995, plexi, parafa, aranyozott sárgaréz stb., szerelt, 83 x 83 mm
Four Elements, Water, 1995, plexi, cork, gilt brass, &c. assembled, 83 x 83 mm

32. Négy őselem – Levegő, 1995, plexi, parafa, aranyozott sárgaréz stb., szerelt, 83 x 83 mm
Four Elements, Air, 1995, plexi, cork, gilt brass, &c. assembled, 83 x 83 mm

33. Négy őselem – Föld, 1995, plexi, parafa, aranyozott sárgaréz stb., szerelt, 83 x 83 mm
Four Elements, Earth, 1995, plexi, cork, gilt brass, &c. assembled, 83 x 83 mm

34. Kultikus ős-pénz – Óníx négyszöggel, 1996, óníx, toll, üveggyöngy, stb., vegyes technika, 60 x 240 mm
Cultic proto-money – With an onyx quadrangle, 1996, onyx, feather, glass beads &c., mixed technique, 60 x 240 mm

35. Kultikus ős-pénz – Óníx háromszöggel, 1996, óníx, toll, üveggyöngy, stb., vegyes technika, 120 x 180 mm
Cultic proto-money – With an onyx triangle, 1996, onyx, feather, glass beads &c., mixed technique, 120 x 180 mm

36. Kultikus ős-pénz – Óníx karikával, 1996, óníx, toll, üveggyöngy, stb., vegyes technika, 80 x 150 mm
Cultic proto-money – With an onyx ring, 1996, onyx, feather, glass beads &c., mixed technique, 80 x 150 mm

37. Kultikus ős-pénz – Vaddisznóagyarral, 1997, kerámia, toll, vaddisznóagyár, stb., vegyes technika, 120 x 280 mm
Cultic proto-money – With a wild boar's tusk 1997, ceramics, feather, wild boar's tusk &c., mixed technique, 120 x 280 mm

38. Kultikus ős-pénz – Narancskarikákkal, 1997, kerámia, toll, narancskarika, stb. vegyes technika, 150 x 250 mm
Cultic proto-money – With orange rings, 1997, ceramics, feather, orange rings &c., mixed technique, 150 x 250 mm

39. Kultikus ős-pénz – Strucc tollal, 1997, toll, textil, stb., vegyes technika, 140 x 250 mm
Cultic proto-money – With an ostrich feather, 1997, ceramics, feather, textile &c., mixed technique, 140 x 250 mm

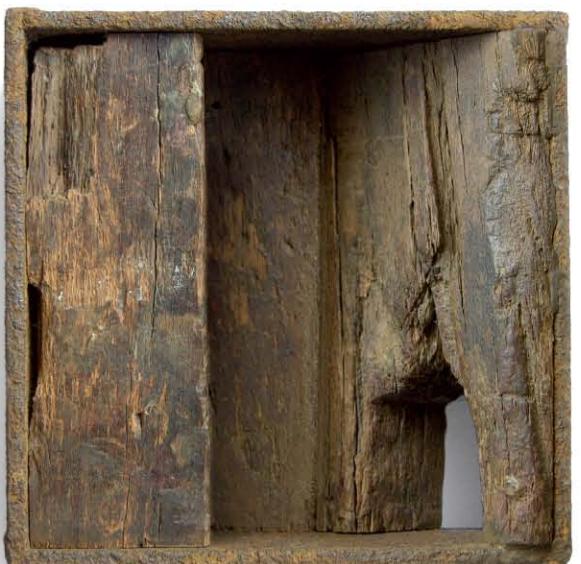
40. Szentföld, 2000, fa, ezüst stb., vegyes technika, 95 mm
Holy Land, 2000, wood, silver &c., mixed technique, 95 mm

41. Mi a nevem és fegyvernemem..., 2000, fa, vas, csont stb., vegyes technika, 95 mm
What's my name and branch of service... , 2000, wood, iron, bone &c., mixed technique, 95 mm

69.

70.

42. Hommage à Márai Sándor, 2000, fa, ezüst, papír stb., vegyes technika, 95 mm
Hommage à Márai Sándor, 2000, wood, silver, paper &c., mixed technique, 95 mm

43-44. Szövetség E., H., 2000, fa, ezüst stb., vegyes technika, 95 mm
Covenant A., R., 2000, wood, silver &c., mixed technique, 95 mm

45. Víz, víz, tiszta víz...I., 2000, fa, vas, csont, vegyes technika, 95 mm
Water, water, clean water... I., 2000, wood, iron, bone, mixed technique, 95 mm

46. Víz, víz, tiszta víz...II., 2000, fa, vas, kacsaláb, vegyes technika, 95 mm
Water, water, clean water... II., 2000, wood, iron, duck's foot, mixed technique, 95 mm

47. Víz, víz, tiszta víz...III., 2000, fa, vas, szarvasgancs, vegyes technika, 95 mm
Water, water, clean water... III., 2000, wood, iron, antler, mixed technique, 95 mm

48-51. Az én XX. századom I-IV., 2000, vas, csont, vegyes technika, 95 mm
My 20th Century I-IV., 2000, iron, bone, mixed technique, 95 mm

52-53. Masaccio E., H., 2002, bronz, öntött, 110 mm
Masaccio A., R., 2002, cast bronze, 110 mm

54-57. V. D. születésnapjára: Régi zsidó temető I-IV., 2002, fa, vas, vegyes technika, 100 x 100 mm (Soproni Múzeum tulajdona)
For D. V.'s birthday: Ancient Jewish Cemetery I-IV., 2002, wood, iron, mixed technique, 100 x 100 mm (property of the Sopron Museum)

58. P. Howard: Menni vagy meghalni I., 2003, vas, fa, vegyes technika, 100 x 100 mm
P. Howard: To go or to die I, 2003, iron, wood &c., mixed technique, 100 x 100 mm

59. P. Howard: Menni vagy meghalni II., 2003, vas, csont, vegyes technika, 100 x 100 mm
P. Howard: To go or to die II, 2003, iron, bone &c., mixed technique, 100 x 100 mm

60. P. Howard: Menni vagy meghalni III., 2003, vas, csont, vegyes technika, 100 x 100 mm
P. Howard: To go or to die III, 2003, iron, bone &c., mixed technique, 100 x 100 mm

61. P. Howard: Menni vagy meghalni IV., 2003, vas, fa, stb., vegyes technika, 100 x 100 mm
P. Howard: To go or to die IV, 2003, iron, bone &c., mixed technique, 100 x 100 mm

62-65. Egy kis éji zene I-IV., 2004, fa, vegyes technika, 114 x 114 mm
A little night music I-IV, 2004, wood, mixed technique, 114 x 114 mm

66-67. Dante Alighieri E., H., 2005, bronz, öntött, 110 mm
Dante Alighieri A., R., 2005, cast bronze, 110 mm

68. Úton I., 2005, fa, vas, textil, vegyes technika, 120 x 120 mm (Soproni Múzeum tulajdona)
On the road I., 2005, wood, iron, textile, mixed technique, 120 x 120 mm (property of the Sopron Museum)

69. Úton II., 2005, fa, vas, vegyes technika, 120 x 120 mm (Soproni Múzeum tulajdona)
On the road II., 2005, wood, iron, mixed technique, 120 x 120 mm (property of the Sopron Museum)

70. Úton III., 2005, fa, vas, vegyes technika, 120 x 120 mm (Soproni Múzeum tulajdona)
On the road III., 2005, wood, iron, mixed technique, 120 x 120 mm (property of the Sopron Museum)

71. Úton IV., 2005, fa, vas, textil, vegyes technika, 120 x 120 mm (Soproni Múzeum tulajdona)
On the road IV., 2005, wood, iron, textile, mixed technique, 120 x 120 mm (property of the Sopron Museum)

72-75. Genesis I-IV., 2006, fa, acél, vegyes technika, 105 x 105 mm
Genesis I-IV, 2006, wood, steel, mixed technique, 105 x 105 mm

76. In memoriam Kassák, 2007, plexi, nikkelezett sárgaréz, szerelt, 118 x 118 mm
In memoriam Kassák, 2007, plexiglass, nickel-plated brass, assembled, 118 x 118 mm

77. In memoriam Malevics, 2007, plexi, nikkelezett sárgaréz, szerelt, 118 x 118 mm
In memoriam Malevitch, 2007, plexiglass, nickel-plated brass, assembled, 118 x 118 mm

78. In memoriam Moholy-Nagy, 2007, plexi, nikkelezett sárgaréz, szerelt, 118 x 118 mm
In memoriam Moholy-Nagy, 2007, plexiglass, nickel-plated brass, assembled, 118 x 118 mm

79. In memoriam Mondrian, 2007, plexi, nikkelezett sárgaréz, szerelt, 118 x 118 mm
In memoriam Mondrian, 2007, plexiglass, nickel-plated brass, assembled, 118 x 118 mm

80-83. Család I-IV., 2008, fa, plexi, stb., vegyes technika, 105 x 105 mm
Family I-IV, 2008, wood, plexiglass &c., mixed technique, 105 x 105 mm

84. Szőlőhegyen, 2008, fa, textil, vegyes technika, 123x135 mm
On a vineyard, 2008, fa, textile, vegyes technika, 123x135 mm

85. Betlehem, 2008, fa, vegyes technika, 93x150 mm
Betlehem, 2008, wood, mixed technique, 93x150 mm

86. Este a székelyeknél, 2008, fa, vegyes technika, 95x145 mm
Evening in Transylvania, 2008, wood, mixed technique, 95x145 mm

84.

85.